

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 9015/2022
14.06.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић, Зорице Булајић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., коју заступа пуномоћник Српко Савић, адвокат из ..., против тужених ББ из ... и ВВ из ..., као правних следбеника сада пок. ГГ, бившег из ..., чији је заједнички пуномоћник Небојша Ђокић, адвокат из ... и туженог ДД из ..., чији је пуномоћник Мирко Радоје, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиље, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1159/21 од 24.02.2022. године, у седници одржаној 14.06.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1159/21 од 24.02.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1159/21 од 24.02.2022. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П 1877/20 од 03.11.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље којим је тражила да се утврди да је ванкњижни власник са уделом од 1/2 на стану који се налази у поткровљу породичне стамбене зграде број 1, која се налази на кп.бр. ... КО ..., улица ... (десни део зграде, гледано из улице ...) а што би тужени били дужни признати и трпети да се тужиља упише у евиденцију непокретности као сувласник са назначеним уделом када се за то стекну законски услови, а ако то не учини да ова пресуда представља клаузулу интабуланди, као неоснован. Ставом другим изреке, одбијен је евентуални тужбени захтев тужиље којим је тражила да се обавезу тужени да тужиљи солидарно на име улагања у изградњу стана у поткровљу куће у улици ... у ..., исплате износ од 28.000 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, као неоснован. Ставом трећим изреке, тужиља је обавезна да туженима надокнади трошкове парничног поступка и то туженима ББ и ВВ у износу од 181.740,00 динара, а туженом ДД у износу од 339.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 1159/21 од 24.02.2022. године, одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде, донете у другом степену, тужиља је благовремено изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права са позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11... 18/20 и 10/2023 – др. закон), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије из става првог овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија (став два).

Врховни суд је оценио да у конкретном случају нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужиље као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку. Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своје одлуке, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Тужилца у ревизији није пружила доказ о постојању различитих одлука у истој чињеничној и правној ситуацији, као у конкретном случају и супротном пресуђењу судова, па није испуњен законски услов који се односи на потребу за уједначавањем судске праксе. Правилна примена материјалног права у споровима са захтевом као у конкретном случају зависи од утврђеног чињеничног стања, а ревизијом тужиље се заправо оспорава утврђено чињенично стање што у поступку по ревизији није дозвољено на основу члана 407. став 2. ЗПП. Поред тога, ревизијом тужиље се указује на битне повреде одредаба парничног поступка из ког разлога се посебна ревизија не може изјавити.

Како на основу изнетог произилази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. ЗПП, Врховни суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је 09.02.2016. године, са основним тужбеним захтевом за утврђење сувласништва на непокретности и евентуалним тужбеним захтевом за исплату новчаног износа и означеном вредношћу предмета спора у износу од 28.000 евра.

Како се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни суд је нашао да ревизија тужиље није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић